

Uitspraak Commissie van Beroep KNZB

Beroepszaak: BER 18-061

Appellant is in beroep gekomen van de volgende uitspraak van de Tuchtcommissie gewezen onder nummer 86486 op de klacht van de Regio Oost van de KNZB:

Datum : 14 december 2018

Sanctie : met ingang van 15 december 2018 niet deelnemen aan alle bindende waterpolowedstrijden voor de periode waarin zijn ploeg 6 bindende competitiewedstrijden moet spelen, waaronder ook wordt verstaan bekercompetities, NK wedstrijden, officiële wedstrijden voor vertegenwoordigende teams uit de regio, wedstrijden voor KNZB teams, NTC en Jeugd.

Overweging : slaan (wangedrag art. L 6.1).

Wedstrijd : WZC-De IJssel (SG) H2 – WS Twente H5 d.d. 8 december 2018.

1. De Commissie van Beroep heeft de zaak van appellant behandeld op 7 januari 2019. De Commissie van Beroep is als volgt samengesteld: mr. J.R. Berculo, vice-voorzitter, mr. F.W. Drost, lid, en mr. R.W. Brouwer, secretaris.
2. De Commissie van Beroep heeft kennisgenomen van de processtukken, waaronder het beroepschrift, opgesteld door appellant. Appellant is ter zitting gehoord.
3. Appellant verklaart dat het een vervelende wedstrijd was, waarin hij regelmatig werd geschopt en blauwe plekken opliep, zonder dat dit werd waargenomen door de arbitrage. Appellant probeerde zijn tegenstander op te vangen, bij de actie die voorafging aan het incident dat heeft geleid tot zijn straf. Nadat de tegenstander appellant passeerde, is appellant achter zijn tegenstander aan gezwommen, maar appellant kon niet verhinderen dat zijn tegenstander scoorde. Appellant heeft daarna zijn zwemslag afgemaakt in de wetenschap dat hij zijn tegenstander zou raken. De tegenstander zou hierop gereageerd hebben met een slag op het gezicht van appellant, waardoor zijn lip open ging. De actie van appellant heeft niet geleid tot enig letsel bij de tegenstander, die de wedstrijd normaal kon vervolgen. Appellant is schuld bewust ten aanzien van het doorhalen van zijn armslag en het raken van zijn tegenstander. Het betreft zijn eerste strafzaak in de 45 jaren die hij waterpolo speelt. De strafmaat heeft hem verbaasd omdat er in zijn visie met regelmaat in soortgelijke zaken lichtere straffen zouden zijn opgelegd door de Tuchtcommissie. Ter onderbouwing daarvan overlegt hij een door hem zelf samengesteld overzicht met uitspraken van de Tuchtcommissie.
4. Scheidsrechter R. stelt in zijn aanvullende verklaring in reactie op het verweerschrift van appellant:
"Beide spelers lagen inderdaad achter elkaar. Wit zwom in de richting van het doel, Blauw zwom hier achter aan. Nadat Wit gescoord had en zich omdraaide om terug te zwemmen is hij geslagen/gestoten door blauw en wel degelijk in het gezicht".

Dat appellant vervolgens in zijn gezicht zou zijn geslagen waarbij de lip van appellant openbarstte heeft de scheidsrechter niet waargenomen:

"Dit heeft B (=appellant) inderdaad aan mij aangegeven. Ik heb niet geconstateerd dat wit geslagen heeft. Dit kan eerder in de wedstrijd gebeurd zijn tijdens een duel of zwemmen maar dat is een veronderstelling van mij."

5. De Commissie van Beroep constateert dat appellant erkent dat hij met het doorhalen van zijn armslag zijn tegenstander heeft geraakt. Het verloop van de wedstrijd, waarin appellant naar zijn zeggen ook de nodige trappen moest incasseren, zou een uitleg kunnen zijn voor de handelwijze die door appellant ter zitting als impulsief werd

bestempeld. Voor de Commissie van Beroep is niet komen vast te staan dat appellant zijn tegenstander moedwillig in het gezicht heeft willen raken, waarmee de actie van appellant als onbeheerst en roekeloos moet worden bestempeld. Dat de Tuchtcommissie in vergelijkbare situaties lagere straffen zou hebben opgelegd, valt buiten de beoordeling van de Commissie van Beroep, zolang er geen beroep wordt ingesteld tegen de uitspraak van de Tuchtcommissie. De Commissie van Beroep gaat er vanuit dat de Tuchtcommissie zich in haar uitspraken zal baseren op de omstandigheden van elk individueel geval. Bijzondere omstandigheden en feiten kunnen tot uiteenlopende sancties leiden. De door appellant gevonden uitspraken vormen voor de Commissie van Beroep geen leidraad. De Commissie van Beroep is van mening dat in de onderhavige zaak de feiten en omstandigheden rechtvaardigen dat een straf wordt opgelegd van 4 wedstrijden ontzegging tot het spelen van waterpolowedstrijden.

De uitspraak luidt derhalve:

- a) De Commissie van Beroep vernietigt de uitspraak van de Tuchtcommissie van 14 december 2018.
- b) De Commissie van Beroep ontzegt appellant met ingang van 15 december 2018 onvoorwaardelijk het recht tot het spelen van waterpolowedstrijden voor de periode waarin de ploeg waarin hij als vaste speelster staat of wordt opgegeven 4 bindende competitiewedstrijden moet spelen, waaronder ook wordt verstaan bekercompetities, NK wedstrijden, officiële wedstrijden voor vertegenwoordigende teams uit de regio, wedstrijden voor KNZB teams, NTC en jeugd.
- c) De Commissie van Beroep veroordeelt appellant tot een bijdrage van € 29,60 in de kosten van het geding in eerste aanleg, waarvoor de Bondspenningmeester wordt verzocht de depotrekening van de vereniging WS Twente te belasten.

Nieuwegein, 17 januari 2019

mr. J.R. Berculo, vice-voorzitter

mr. F.W. Drost, lid

mr. R.W. Brouwer, secretaris